

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 341. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 342. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 343. Obwieszczenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 1936 r. w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądów Pracy i Sądów Okręgowych, znajdujących się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 60 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 8 SIERPNI 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

KONWENCJA

Poz. 439 — w sprawie okrętów szpitalnych, podpisana w Hadze dnia 21 grudnia 1904 r.

Poz. 440 — Oświadczenie rządowe z dnia 12 czerwca 1936 r. w sprawie przystąpienia Polski do konwencji w sprawie okrętów szpitalnych z dnia 21 grudnia 1904 r.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 441 — Przemysłu i Handlu z dnia 25 lipca 1936 r. w sprawie przedsiębiorstw zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych.

Poz. 442 — Skarbu z dnia 26 lipca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie taryfy celnej wywozowej.

Poz. 443 — Skarbu z dnia 26 lipca 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1936 r. o niżkach celnych i zwolnieniach od cła.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI:

Poz. 444 — z dnia 27 lipca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonariuszów Kontroli Państwowej w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

OBWIESZCZENIE MINISTRA:

Poz. 445 — Spraw Zagranicznych z dnia 10 lipca 1936 r. w sprawie sprostowania błędów w przedkładzie konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—oOo—

341

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaję:

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej

księdzu prałatowi **Wacławowi Bliźnińskiemu**, proboszczowi parafii rzymsko - katolickiej w Liskowie województwa łódzkiego;

za czyn spełniony z narażeniem życia w obronie porządku i dobra państwowego
kapitanowi **Tadeuszowi Wróblowi**.

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. Mościcki**.

Prezes Rady Ministrów:

(—) **Stawoj Składkowski**.

—oOo—

342.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaję:

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy samorządowej i społecznej

Henrykowi Łowickiemu, burmistrzowi w Stawiszynie województwa łódzkiego, — **Juljuszowi Ponsyljuszowi**, burmistrzowi w Uniejowie województwa łódzkiego;

BRONZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy samorządowej i społecznej

Edmundowi Tycowi, sekretarzowi gminy w Zbiersku województwa łódzkiego, — **Wojciechowi Witczakowi**, wójtowi gminy w Kamieniu województwa łódzkiego;

za zasługi na polu pracy społecznej

Romanowi Opicowi, tkaczowi w Turku województwa łódzkiego.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1936 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) **Stawoj Składkowski**.

343.

OBWIESZCZENIE

Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 4 sierpnia 1936 r.

w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądów Pracy i Sądów Okręgowych, znajdujących się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

I. Na podstawie art. 7 § 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854), zawierającego prawo o sądach pracy oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 391) o przekształceniu sądów przemysłowych i kupieckich na sądy pracy wzywam w myśl § 1 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1935 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 36) poniżej wymienione instytucje i organizacje do przedstawienia właściwym okręgowym inspektorom pracy w terminie do dnia 25 sierpnia 1936 r. list kandydatów na ławników oraz zastępców ławników dla samoistnych sądów pracy w Poznaniu (w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu z okręgiem obejmującym okrąg miasta Poznania powiatu poznańskiego) i w Gdyni (w okręgu Sądu Okręgowego w Gdyni z okręgiem obejmującym okrąg Sądu Grodzkiego w Gdyni) oraz dla sądów pracy przy sądach grodzkich w Bydgoszczy, w Grudziądzu i w Toruniu na okres trzyletni:

1) z grupy pracodawców:

a) Izby Przemysłowo - Handlowe w Poznaniu i Gdyni oraz Izby Rzemieślnicze na obszarach okręgów wyżej podanych sądów pracy.

b) czynne w okręgach odpowiednich sądów pracy Stowarzyszenia Zawodowe Pracodawców niereprezentowanych w tych Izbach, z wyjątkiem Stowarzyszeń Zawodowych Pracodawców Rolnych, Leśnych i Ogrodowych.

c) Zarządy Instytucyj, Przedsiębiorstw, Wytwórn i Banków Państwowych oraz Samorządu Terytorjalnego czynnych w okręgu danego sądu pracy a nienależących do Stowarzyszeń Zawodowych Pracodawców.

2) Z grupy pracowników: czynne w okręgach odpowiednich sądów pracy Stowarzyszenia zawodowe pracowników, których spory należą do właściwości sądów pracy.

II. 1) Liczba ławników sądu pracy w Poznaniu, obejmującego okrąg miasta Poznania i powiatu poznańskiego, została określona z każdej z grup pracodawców i pracowników po 62, zaś liczba zastępców po 124 z obu powyższych grup.

Liczba ławników Sądu Pracy w Gdyni (w okręgu Sądu Okręgowego w Gdyni z okręgiem obejmującym okrąg Sądu Grodzkiego w Gdyni) została określona z każdej z grup pracodawców i pracowników po 32, natomiast liczba zastępców po 64 z obu powyższych grup.

Liczba ławników sądu pracy przy Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy została określona z każdej z grup pracodawców i pracowników po 26, liczba zastępców po 52 z obu powyższych grup.

Liczba ławników sądu pracy przy Sądzie Grodzkim w Grudziądzu została określona z każdej z grup pracodawców i pracowników po 20, liczba zastępców ławników po 40 z obu powyższych grup.

Liczba ławników sądu pracy przy Sądzie Grodzkim w Toruniu została określona z każdej z grup pracodawców i pracowników po 26, natomiast liczba zastępców po 52 z obu powyższych grup.

—oOo—

2) Liczba ławników Sądu Okręgowego w Poznaniu, właściwego dla danego sądu pracy, została określona na 24 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników, natomiast liczba zastępców na 48 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników.

Liczba ławników Sądu Okręgowego w Gdyni właściwego dla danego sądu pracy została określona na 20 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników, liczba zastępców ławników na 40 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników.

Liczba ławników Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, właściwego dla danego sądu pracy, została określona na 16 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników oraz na 32 zastępców z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników.

Liczba ławników Sądu Okręgowego w Grudziądzu, właściwego dla danego sądu pracy, określona została na 12 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników, nadto na 24 zastępców z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników.

Liczba ławników Sądu Okręgowego w Toruniu, właściwego dla danego sądu pracy, została określona na 16 z grupy pracodawców i tyluż ławników z grupy pracowników, nadto na 32 zastępców z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników.

III. Ławnikiem lub jego zastępcą może być obywatel polski, który korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich, jest nieskazitelnego charakteru, ukończył 30 lat, posiada znajomość zawodu, który reprezentuje, i włada językiem polskim w słowie i piśmie.

Od zajmowania stanowiska ławnika i jego zastępcy wyłączeni są: duchowni i zakonnicy, członkowie Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej oraz funkcjonariusze państwowi i wojskowi w służbie czynnej.

Powołanie na stanowisko ławnika lub jego zastępcy pracownika instytucji komunikacyjnej może nastąpić jedynie za zgodą władz przełożonych danej instytucji.

IV. Listy kandydatów winny być sporządzone oddzielnie dla ławników i zastępców ławników sądu pracy, oddzielnie dla ławników sądu okręgowego i ich zastępców.

Do list kandydatów powinno być dołączone oświadczenie Stowarzyszenia, Instytucji, Przedsiębiorstwa, Wytwórni lub Banku, stwierdzające, że kandydaci odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 8 prawa o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854 z 1934 r.).

W razie przedstawienia na stanowisko ławnika lub jego zastępcy kandydata, będącego pracownikiem instytucji komunikacyjnej, powinien być dołączony do listy kandydatów nadto dowód, stwierdzający zgodę władz przełożonych danej instytucji na objęcie przez kandydata stanowiska ławnika lub jego zastępcy.

Uprawnione do przedstawienia list kandydatów Stowarzyszenia, Przedsiębiorstwa, Instytucji, Wytwórni i Banki powinny sporządzić listy kandydatów w podwójnych egzemplarzach i złożyć je wraz z załącznikami właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy.

Przy składaniu list kandydatów właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy Stowarzyszenia, przedsiębiorstwa, wytwórni i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego oprócz dołączenia danych wymienionych powyżej powinny:

a) udowodnić swoje prawo do przedstawienia listy kandydatów, w szczególności Stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników powinny dołączyć swoje oświadczenie, że są czynne w okręgu danego sądu pracy i że posiadają charakter Stowarzyszenia zawodowego; Instytucje, Przedsiębiorstwa, Wytwórni i Banki Państwowe oraz samorządu terytorjalnego składają jedynie oświadczenie, że są czynne w okręgu danego sądu pracy oraz że nie należą do Stowarzyszeń zawodowych pracodawców;

b) podać, o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy przez ogół członków stowarzyszenia zawodowego pracodawców, bądź przez instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórni i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego, o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę pracowników zrzeszonych w Stowarzyszeniu zawodowym, pracowniczem i zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy.

V. Zarazem zgodnie z § 9 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 36) oznajmiam, że w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, lub w razie uchylecia się tych stowarzyszeń od przedstawienia kandydatów do dnia 25 sierpnia 1936 r., powołam na wspólny wniosek okręgowych inspektorów pracy i wojewódzkich władz administracji ogólnej odpowiednie kategorie ławników i ich zastępców z urzędu, według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy sto-

warzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, bądź w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie albo w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników istniejących w pewnej gałęzi pracy.

Prezes Sądu Apelacyjnego:
w z. (—) Wiszniewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

M. S. Wojsk. spowodowało uruchomienie szeregu stałych ślusarsko-monterskich kursów rocznych dziennych dla absolwentów, w wieku przedpoborowym, metalowych szkół rzemieślniczych, pragnących poświęcić się służbie zawodowej w charakterze majstrów owr. równorzędnych w wojsku i marynarce wojennej.

Zgodnie z decyzją M. S. Wojsk. absolwentom tych kursów są udzielane praktyki warsztatowe, oraz przyznane są uprawnienia, jak pierwszeństwo przyjęcia, zgodnie z nabytą specjalnością na wyższych kursach:

- do Szkoły Podoficerów Lotnictwa dla małoletnich w Bydgoszczy;
- do marynarki wojennej, do odnośnej broni, służby;
- na kursy fachowe dla nadterminowych mechaników samolotowych, rusznikarzy, puszkarzy i innych;
- do służby ochotniczej, nadterminowej oraz zawodowej w charakterze majstra wojskowego, lub równorzędnego;
- do odnośnego przemysłu — przy innych warunkach równych.

Nauka na kursach odbywa się według programu, ustalonego przez M. W. R. i O. P. w porozumieniu z M. S. Wojsk. (Kierownictwem Marynarki Wojennej). W roku szkolnym 1936/37 mają być uruchomione kursy uzbrojeniowe, lotniczo-silnikowe i okrętowe.

Kursy te mają za zadanie teoretyczne i praktyczne specjalizowanie ślusarsko - monterskie w odnośnym dziale. Dla ucni działu samochodowoczołgowego przewiduje się wprowadzenie nauki jazdy z egzaminem sprawdzającym.

Niezamożnym uczniom przyznawane są subdyja na opłatę nauki i bursy.

Szczegółowych informacji o powyższych kursach udziela Towarzystwo Wojskowo - Techniczne (Warszawa Al. Róż 8 m. 1, tel. 8.13.33).

Akcja powyższa w dużym stopniu przyczynia się również do zmniejszania bezrobocia wśród młodzieży rzemieślniczej.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wyniki prowadzonej akcji likwidacji nieużytków na terenie Województwa Warszawskiego wykazują należyte zrozumienie osób zainteresowanych i urzędów, o czym świadczą następujące cyfry:

Do roku 1935 włącznie zalesiono ogółem 9.551,79 ha (14%), wiosną 1936 r. osiągnięto rekordowy rezultat około 1700 ha (2,5%), pozostaje zaś jeszcze do zalesienia olbrzymia powierzchnia — 57206 ha (83,5%).

Na wykonane wiosną 1936 r. zalesienia zużyto — 31.350.380 sztuk sadzonek sosny pospolitej, 1.471.000 sztuk sosny banki, 232.300 sztuk brzozy i 96.000 sztuk innych rodzajów drzew.

Opłotkowano (głównie płoty z jałowca) w celu ustalenia lotnych piaszków — 140,50 ha.

Pod względem ilości wykonanych zalesień w ostatnim roku wysunął się na pierwsze miejsce powiat przasnyski, gdzie zalesiono 188,0 ha, następnie powiat łowicki — 157,90 ha, mławski — 157,0 ha, warszawski — 121,30 ha i t. d. Najmniej zalesiono w powiecie błońskim — 8,15 ha, następnie plockim — 14,00 ha, gostyńskim — 28,08 ha i t. d.

Akcja likwidacji nieużytków na terenie województwa warszawskiego oparta została na podłożu społecznym, przyczem województwo zmobilizowało wszystkie siły w terenie, mogące przyczynić się do przyspieszenia tej akcji, a przedewszystkiem — Urzędy ochrony lasów, Powiatowe Związki Samorządowe, Zarządy Gminne, leśników państwowych i prywatnych, częściowo właścicieli lasów, komisarzy ziemskich i t. d. Poza to nawiązany został kontakt z Dyrekcją Lasów Państwowych w Warszawie, która w miarę możliwości coraz bardziej przychodzi z pomocą tej akcji. Środki finansowe dostarczają obecnie tylko Powiatowe Związki Samorządowe z budżetów własnych.

Bardzo duża rola w tej akcji winna przyspaść Warszawskiej Izbie Rolniczej.

W tym stanie rzeczy, ufając, że zarówno osoby zainteresowane jak i urzędy i instytucje nie przestaną czynić wysiłków w kierunku likwidacji nieużytków — należy przypuszczać, że no 10 latach w województwie warszawskim nieużytków już nie będzie. W pewnym stopniu do tych zamierzeń przyczyni się niewątpliwie ogłoszona ustawa o zalesianiu niektórych nieużytków.

W tym zdrowym wysiłku pracy nie powinno nikogo z zainteresowanych czynników zabraknąć, gdyż zlikwidowanie nieużytków leży zarówno w interesie ich właścicieli, jak również w interesie społeczeństwa i Państwa.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Według nowych przepisów taryfowych kajaki, będące własnością zorganizowanych turystów i sportowców, przewożone są jako bagaż ulgowo, z obliczeniem należności za połowę wagi rzeczywiście. Jest to ulga bardzo znaczna, jeżeli wziąć pod uwagę, iż kajak jest przedmiotem przestrzennym, zabierającym b. dużo miejsca w wagonie bagażowym, utrudniającym doładowanie innego bagażu i przesyłek ekspresowych. Opłaty za przewóz kajaków spadły w porównaniu ze stanem rzeczy w 1932 r. o 40 — 60%, a w porównaniu z rokiem zeszłym o—20%. Gdy naprz. za przewóz kajaka wagi 40 kg. na 300 km. opłacono wraz z opłatą na fundusz pracy w 1932 r.: 3,98 zł, a w 1935 r.— 3,16 zł, obecnie płaci się 2,30 zł. Z ulgi korzystać można za okazaniem legitymacji któregośkolwiek z klubów żeglarskich lub kajakowych, bez potrzeby ubiegania się o zaświadczenia osobne. Dawniej stosowane ryczałtowanie wagi zostało zniesione na skutek wielkiej rozbieżności wagi kajaków i łodzi, załadowanych nieraz sprzętami i ekwipunkiem do wagi przekraczającej nawet 100 kg. Jakkolwiek ważenie wprowadziło pewien kłopot, jest ono nieuniknione, gdyż nie można bez tego ustalić słusznej opłaty.

Pozwoleni urzędowych na przewóz kajaka kolej nie wymaga, jak również wydała ścisłe polecenie, ażeby możliwie w każdej porze przyjmować kajaki, przepisy zaś o przedwczesnym oddawaniu kajaków do ekspedycji mają na celu odpowiednie przygotowanie słabiej obsadzonych ekspedycji, jak również w przypadku dużego ruchu uprzedzenie konduktora bagażowego, iż na danej stacji będzie nadany kajak i stosownie do tego przygotowane być musi miejsce w wagonie oraz pomieszczone inne przesyłki bagażowe i ekspresowe. Z tego względu zbyt późne zgłoszenie kajaka może pociągnąć za sobą przewiezienie go dopiero następnym pociągiem. Na przystankach nieobsadzonych przyjmuje się kajaki za opłatą na stacji przeznaczenia, gdzie waży się kajak przy wydaniu.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Dnia 7 b. m. P. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Opieki Społecznej Jastrzębski przyjął u siebie delegację, złożoną z przedstawicieli: Związków Zawodowych Pracowników Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Przewodności Pracowników Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie oraz Spółdzielni Oszczędnościowo - Kredytowej Pracowników Z. U. S.

Rozmowa P. Podsekretarza Stanu z wyżej wymienionymi przedstawicielami dotyczyła sprawy uporządkowania przez oddłużenie budżetów pracowników instytucji ubezpieczeniowych w Polsce.

Zgodnie z wynikami prac prowadzonych w M. O. S. nad tem zagadnieniem akcja oddłużeniowa ma się oprzeć na następujących zasadach:

1) skonwertowanie zadłużeń poszczególnych pracowników, które obejmie również pożyczki udzielone w toku akcji na spłatę długów z wyroków sądowych i innych tytułów egzekucyjnych,

2) rozłożenie spłaty skonwertowanego zadłużenia na takie raty, by pracownicy mogli otrzymać conajmniej 90% swego uposażenia,

3) przejęcie od pracowników obligacji pożyczek państwowych po kursie emisyjnym na spłatę zadłużenia,

4) udzielenie pożyczek kredytowym instytucjom pracowniczym.

Akcja powyższa rozpocznie się z dniem 1 września r. b. i nie obejmie członków dyrekcji i pracowników o wyższych uposażeniach.

W końcu P. Podsekretarz Stanu podkreślił, że dla skutecznego przeprowadzenia zamierzonej akcji oraz dla skutecznego zabezpieczenia na przyszłość pracowników od wypadków losowych konieczny jest odpowiedni rozwój kredytowych instytucji pracowników ubezpieczeń społecznych.

Z Banku Polskiego.

Obieg polskich monet srebrnych i bilonu w dniu 31 lipca r. b. wynosił (w milij. zł — w nawiasach obieg w dn. 20 lipca b. r.); ogółem 409,2 (387,8), w tem monety srebrne 326,2 (308,8), bilon niklowy i brązowy 83,1 (79,0).